

KÆRLIGHED PAA LANDET.

Opera i 3 Akter af N.T. Bruun.

Musiken af Kunzen.

(1818 Det kgl. Theater.)

Andante. *Birksomheden.*

I. *f*

p 1. Ak! det er en yn-dig En-gel! det er et vel-sig-net
 2. Naar man ser den lil-le Dukke ban-ker Hjertet Slag i
 3. Men blandt al-le un-ge Knægte er Lu-bin mig mest for-

Barn! men hun el-sker denne Ben-gel, og vil æg-te ham, det Skarn!
 Slag! og man nø-des til at suk-ke, Mor-gen, Af-ten, Nat og Dag! *f*
 hadt! han tør tæn-ke paa at æg-te den-ne suk-ker-sø-de Skat!

p

Mun-den Øj-ne-ne og
 Kæ-lent man til hen-de
 Snart han gør for-lib-te

Næ-sen, Ha-ge Pan-de Hals og Barm! den maa væ-re me-get kræ-sen, som ej
 skot-ter, faar de at-ten Aar i gen! Man i Sind og Skind sig got-ter, og for-
 Mi-ner, snart et Kys han stjæ-ler sig! og som Lu-ci-fer han gri-ner, naar han

der-ved bli-ver varm! Dog en hæs-lig Fejl hun har: at hun hol-der Folk for
 glemmer Al-de ren! Dog den slemme Fejl hun har: at hun hol-der Folk for
 ser jeg græmmer mig! Ja, den Frækhed Knægten har: at han hol-der mig for

Nar. *mf*
 Nar. *f*
 Nar.

Vivace.

Mathusin.

II.

f *p*

1. Pi - ger og
2. Smi - len.de
3. Maat - te jeg

Dans og Vin og Sang, o det er Sjæ - len i al vor Glæ - de! Hvad klinger
 Pi - ge sej - rer let o - ver den frej - di - ge Yng - lings Hjer - te; Dan - sensnor
 til mit sis - te Fjed mun - ter og skyld - fri min Lyk - ke ny - de; Dru - e - saft,

sødt som Glas - sets Klang? jeg vil lé, lad saa Tos - sen græ
 Baan - det dob - belt tæt: El - skov selv os at val - se lær
 Dans og Kær - lig - hed, Sang og Pi - ger mig sted - se fry

de.
te.
de. *f* *p*

p
 Sor - gen mig ej tør kom - me nær, ti det mit Valg - sprog sted - se
 Naar jeg hár Glas - set fyldt med Vin, er he - le Ver - dens Rig - dom
 Ban - ker da Dø - den paa min Dør, har jeg dog le - vet før jeg

er:
min!
dør! *mf* ti det mit Valg - sprog sted - se
er he - le Ver - dens Rig - dom
har jeg dog le - vet før jeg

er: Pi - ger og Dans og Vin og Sang, o, det er Sjæ - len i al vor
 min! Pi - ger og Dans og Vin og Sang, o, det er Sjæ - len i al vor
 dør! ti Vin og Pi - ger, Dans og Sang sted - se var Sjæ - len i al min

Glæ - - de o det er Sjæ - len i al vor Glæ - -
 Glæ - - de o det er Sjæ - len i al vor Glæ - -
 Glæ - - de! sted - se var Sjæ - len i al min Glæ - -

de!
 de!
 de!

f *p*

Poco Allegretto.

III. *mf stacc.* *p*

Therese. 1. Ved
 Therese. 2. Al -
 Mathusin. 3. Sin

Smi - ger at be - ha - ge er un - ge Kar - les Skik; de smi - le og be -
 ver - den rundt man søg - te, men in - gen Mand var tro; med Pligt og Ed de
 Mø af ær - ligt Hjer - te er Man - den tro som Guld! han de - ler Fryd og

dra - ge i sam - me Øj - e blik! Men der i - mod vi Pi - ger har
 spøg - te og si - den ad os lo! Saa gaar det med os Pi - ger; vor
 Smer - te med den, som er ham huld. Hvert Ord er sandt, jeg si - ger, hvor

ej den mind-ste Fejl! Vi me - ne, hvad vi si - ger: Se Jer paa os i
 God-hed er vor Fejl! der-for jeg sted-se si - ger: Se Jer paa os i
 er nu vo - re Fejl? nej ven - ne - hul - de Pi - ger: Se Jer paa os i

Spejl! Se Jer paa os i Spejl! *f* *p* Spejl!
 Spejl! Se Jer paa os i Spejl!
 Spejl! Se Jer paa os i Spejl!

IV. *Andante. Lubin.*

1. El - skovs Ro - sen kæ - der om - slynge skal vort Bryst.
 2. A - vind tør ej nær - me sig til vort la - ve Tag;
 3. Glad min elsk - te Pi - ge skal hvi - le ved min Barm,

Kær - lig - hed og Glæ - de for høj - e skal vor Lyst! Vaa - rens Røst os
 Flid og Mod det skær - me mod Skæbne's Tor - den brag: Guld vi ej be -
 al - drig kan den svi - ge, den ban - ker tro og varm. Kvinden vel det

kal - der! hør Som - rens Ju - bel lyd! Hø - stens Løv, som
 gæ - re; rig er vor lil - le Kred; Dy - der er dens
 eg - ner at jæv - ne Man - dens Vej; Skøn - heds Ro - se

fal - der frem vin - ker Vin - trens Fryd.
 Æ - re, der med den er til - freds!
 bleg - ner, men Tro - skabs Lil - je ej!